

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ σίχρος λεπτὰ 25
Εἰσποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΕΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΘΝΗΤΟΤΗΤΟΣ

Ἐν Πάτραις ἐν ἔτει 1889, ὑπὸ

Χ. Π. ΚΟΥΡΥΛΛΟΥ

Καθ' ἅπαν τὸ ἔτος 1889 ἀπέβλεσαν ἐν Πάτραις 942 ἄνθρωποι, ὧν 562 μὲν ἦσαν ἄνδρες, 380 δὲ γυναῖκες, ἐνῶ ἐν ἔτει 1888 ἀπέβλεσαν 1274 (745 ἄνδρες καὶ 526 γυναῖκες.) Ἡ μεγάλη αὕτη διαφορὰ προέκυψεν ἐκ τῆς ἐν ἔτει 1888 μασισάσης τὴν πόλιν ἁλῶν ἐπιδημίας τῆς εὐλογίας.

Τούτων δ' ἀπέβλεσαν

Τὸν Ἰανουάριον	81	(51 ἄνδρες 30 γυναῖκες)
» Φεβρουάριον	82	(56 « 26 «)
» Μάρτιον	70	(37 « 33 «)
» Ἀπρίλιον	65	(35 « 30 «)
» Μαΐον	70	(48 « 22 «)
» Ἰούνιον	77	(37 « 40 «)
» Ἰούλιον	115	(71 « 44 «)
» Αὐγουστον	74	(41 « 33 «)
» Σεπτέμβριον	61	(39 « 22 «)
» Οκτώβριον	70	(39 « 31 «)
» Νοέμβριον	87	(58 « 29 «)
» Δεκέμβριον	90	(50 « 40 «)

942 562 380

Καθ' ἡλικίαν δ' ἐξετάζομενοι οἱ θανόντες, 297 μὲν (29, 6% δὲν εἶχον ὑπερβῆ τὸ α. τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος, 144 δὲ (15, 2%) ἤγον ἡλικίαν ἀπὸ 1—5 ἐτῶν, 46 δὲ ἀπὸ 5—10 ἐτῶν, 46 ἀπὸ 10—20 ἐτῶν, 73 ἀπὸ 20—30 ἐτῶν, 62 ἀπὸ 30—40 ἐτῶν, 78 ἀπὸ 40—50 ἐτῶν, 61 ἀπὸ 50—60 ἐτῶν, 48 ἀπὸ 60—70 ἐτῶν, 49 ἀπὸ 70—80 ἐτῶν, 36 ἀπὸ 80—90 ἐτῶν, 16 ἀπὸ 90—100 ἐτῶν καὶ 4 (ἀνά δύο ἐξ ἑκατέρου τῶν φύλων) ὑπερέβησαν τὸ 100ῶν τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος.

Τῶν ἀποβιωσάντων λοιπὸν, οἱ ἡμίσει μὲν σχεδόν (469) ἦσαν παῖδες μέχρι 10 ἐτῶν, 259 δὲ ἤγον ἡλικίαν ἀπὸ 10—50 ἐτῶν καὶ 214 ἀπὸ τοῦ 50ῶν ἔτους καὶ πέραν.

Κατὰ μῆνα δ' ἐξετάζοντες τοὺς θανόντας, βλέπομεν οὖτις οἱ πλείστοι μὲν ἀπέβλεσαν τὸν Ἰούλιον 115, Δεκέμβριον 90 καὶ Νοέμβριον 87, οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Σεπτέμβριον 61, καὶ Ἀπρίλιον 65. Τῶν δὲ ἁνδρῶν, οἱ πλείστοι μὲν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς γυναῖκας, ἀπέβλεσαν τὸν Φεβρουάριον 56 : 26 καὶ Μαΐον 48 : 22, οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ἰούνιον 37 : 40 καὶ Μάρτιον 37 : 33.

Τῶν δὲ νεογνῶν, τῶν τὸ α. ἔτος τοῦ βίου αὐτῶν διανούντων, τὰ πλείστα μὲν ἀπέβλεσαν τὸν Ἰούνιον 38 : 77 καὶ Ἰούλιον 48 : 115, τὰ ὀλιγώτερα δὲ τὸν Ἰανουάριον 17 : 81 καὶ Νοέμβριον 19 : 87. Τῶν δὲ παίδων μέχρις ἡλικίας 5 ἐτῶν, οἱ πλείστοι μὲν ἀπέβλεσαν τὸν Ἰούλιον 23 : 115 Σεπτέμβριον 15 : 61 καὶ Νοέμβριον 17 : 87, οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Φεβρουάριον 4 : 82 καὶ Δεκέμβριον 9 : 90. Τῶν δὲ ἀγόντων ἡλικίαν ἀπὸ 5—10 ἐτῶν, οἱ πλείστοι μὲν ἀπέβλεσαν τὸν Σεπτέμβριον 5 : 61 καὶ Ὀκτώβριον 2 : 70, οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Δεκέμβριον 2 : 90 καὶ Ἰούλιον 3 : 115.

Ὡς περ λοιπὸν κατὰ τὰ προηγούμενα, οὕτω καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, παρ' ἡμῖν, ἀπὸ τοῦ 5ου ἔ.

τούς τῆς ἡλικίας ἢ θνητότης τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐλαττοῦται ἐπισημῶς.

Ἐκτετακτικώτερον δὲ οἱ καθ' ἡλικίας θάνατοι φαίνονται ἐν τῷ ἐπομένῳ πίνακι

Μῆν	ἡλικίας												ἂν τῶν 100 ἐτῶν
	0-1	1-5	5-10	10-20	20-30	30-40	40-50	50-60	60-70	70-80	80-90	90-100	
Ἰανουάριος	17	14	2	5	7	5	9	4	4	6	4	3	1
Φεβρουάριος	24	4	6	3	8	8	8	8	6	5	2	—	—
Μάρτιος	12	9	3	4	6	8	8	6	4	4	4	1	1
Ἀπρίλιος	22	9	4	4	3	3	6	2	3	5	4	—	—
Μαῖος	16	12	3	4	7	1	7	11	6	2	—	1	—
Ἰούνιος	38	11	3	3	3	2	5	1	3	4	2	—	—
Ἰούλιος	48	23	5	6	7	7	6	6	2	5	2	—	—
Αὐγουστος	27	11	2	5	5	6	4	1	2	1	8	2	—
Σεπτέμβρ.	16	12	5	4	3	5	7	2	3	1	2	1	—
Ὀκτώβριος	17	13	5	2	3	3	5	7	4	5	3	3	—
Νοέμβριος	19	17	6	2	10	3	7	5	4	7	2	4	—
Δεκέμβριος	23	9	2	4	11	10	6	8	7	4	3	1	2

Ὡς πρὸς δὲ τὰ τῶν θάνατον ἐπεσεγκόντα νοσήματα, 222 μὲν ἀπέβλεσαν ὑπὸ νόσων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, 153 δὲ ὑπὸ νόσων τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος, 97 ἐκ φυματιώσεως τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, ὧν οἱ 37 ἀπέβλεσαν ἐν τῷ δημῷ. Νοσοκομείω, ἀλλαχθὲν ὀρμώμενοι, οἶον ἐξ Ἰταλίας, Ἡπείρου, Μοναστηρίου, Φιλιππουπόλεως, Ἑβτανήσου, Ναυπάκτου, Λοιδωρικίου, Γαλαξειδίου, Καλαβρύτων, Ζαχόλης, Βώλου κλπ. 50 ἕνεκεν ἀτελοῦς ἀναπτύξεως, 42 ἐκ κακοῦθους πυρετοῦ, 40 ἐκ νόσου τῆς καρδίας, 39 ἐκ τυφοειδοῦς ἢ υφαιμίου πυρετοῦ, 32 ἐκ μηνιγγιτιδοῦς ἀτελοῦς ἢ ἐγκεφαλονωτιαίας καὶ 22 ἐκ φυματιώδους, 28 ἐκ γεροντικοῦ μαρασμοῦ, 26 ἐξ ἀποπληξίας ἐγκεφαλικῆς, 22 ἐκ καρκίνου διαφόρων ὀργάνων, 20 ἐκ διφθερίτιδος, 19 ἐκ νόσων τοῦ ἐγκεφάλου, 15 ἐξ ἐλκώδους καχεξίας, 15 ἐκ τραυμάτων, θύματα δηλ. τῆς ἀκωλύτου καὶ καθολικῆς ὀπλοφορίας, ἀνὰ 10 ἐξ ἐρεσιπέλατος καὶ νόσου τοῦ ὕπατος, 9 ἐξ ἐκτερωδῶν αἱματορρικοῦ πυρετοῦ, 8 ἐκ νόσων τῶν νεφρῶν, ἀνὰ 6 ἐκ τετάνου, περιτονιτιδοῦς καὶ ἐπιλογ. πυρετοῦ, 5 ἐκ γαγγραινῆς, ἀνὰ 4 ἐξ ἀιμορραγικῆς πορφύρας καὶ σφυφίδος, ἀνὰ 3 ἐκ περισιτιδοῦς ἢ ὀστίτιδος καὶ ἐκλαμψίας, ἀνὰ 2 ἐξ οὐραικῆς, κυστιτιδοῦς, μυελιτιδοῦς, λειψίου ραχιτιδοῦς καὶ σπισημίας ἢ πυαιμίας, 2 ἐγένοντο αὐτόχειρες καὶ ἀνὰ εἰς ἐκ σπονδυλαρθροπάθειας, φλεγμονῆς ἀρθρῶν, ἐλεφαντιάσεως, δηλητηριάσεως δι' ὄπλου, ἐγκύματος, τερηδόνης, ἐπιληψίας, κήλης χοιραδῶν, οἴνο ποσίας, σκληροδερμίας καὶ ἕνεκεν πτώσεως.

Ἀπὸ τοῦ 1879, ἀφ' οὗτον δηλ. δημοσιεύεται κατ' ἔτος στατιστικὴ τῆς ἐν Πάτραις θνητότητος, ἐφρονέθησαν ἐν ὄλω 123 ἄνθρωποι, ὀλοκλήρος λόγος! Ἐάν δ' ἦδη ὑπολογίσωμεν ὅτι ἕνεκεν τῶν φόνων τούτων ἐφυλακίσθησαν ἢ κατεδιώθησαν ἐλλήνων οὐκ ὀλίγοι, ἤγον δ' ἀδῶσσεως τοῦ οἴου καὶ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν τε καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων

τὴν τήρησιν τῆς ἀσφαλείας καὶ τὰς εὐεργασίας παρ' ἡμῖν ἀελοπόδων καὶ εὐρύσομαχῶν ὀπλιτῶν, ἔχομεν τὸ οὐχὶ λίαν εὐάρεστον πόρισμα δι: ἡ μὲν ἐργασία ἐστερήθη τῶν βραχίωνων 400 περίπου ἁλκίμων ἐργατῶν, τὸ δὲ δημόσιον ταμίειον καὶ τὸ τῶν ἐγκληματιῶν, ἐπλήρωσε οὐκ ὀλίγα, πρὸς καταδίωξιν καὶ τιμωρίαν αὐτῶν τὸ μὲν, πρὸς χορτασμόν τῶν δικτῶν τὸ δέ.

Ἐπεκτείνοντες τὴν ἀναλογίαν ταύτην καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, τὴν μόλις ἀπαρτίζουσαν, κατὰ τὸν πληθυσμόν, συνοικίαν τοῦ Λονδίνου, εὐρίσκειμεν οὖτις μετ' ὀλίγων ἅπαντες οἱ Ἕλληνες ἐσόμεθα φυγόδικοι ἢ πεφυλακισμένοι, ὅσοι δηλ. σωθόμεν ἐκ τοῦ φασγάνου καὶ τῆς κουμπούρας τῶς παληκαρίων, διότι πᾶς ὁ μὴ ὀπλοφορῶν σήμερον, ἔστω καὶ ἀρχιερεὺς, εἶναι μωρός! Καὶ ἔπειτα ἀπορούμεν διατί τὰ παρ' ἡμῖν μεγάλα δημόσια ἔργα ἐκτελοῦνται διὰ ξένων ἐργατῶν! Οἱ ἡμέτεροι ἢ φρονεῦνται ἢ φυγοδικοῦσιν, ἢ λημερεύουσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἀναμένοντες τὴν οὐδέποτε ἐπιλαυνθῶν μὲν ἔργον βασιλικὴν χάριτα, ἢ ἀσυνεχίστως τὸ ἔργον αὐτῶν, πρὸς δόξαν καὶ ὑποστήριξιν τῶν ἀποδότων αὐτοῦ: τὴν ἐλευθερίαν! Μία μόνη ὑπολείπεται ἡμῖν ἐλπὶς σωτηρίας καὶ αὕτη εἶναι ἡ περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν καταδικῶν ἢ μέρημα τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν Κυριῶν, ἧς οὐ μόνον παρέχει αὐτοῖς τὴν εὐχαρίστησιν ἵνα διασκεδάσωσιν ἐνίοτε, γλευρίζοντες τὸν διδάσκοντα αὐτοῦ: ἴσρα ἐκ τοῦ πανίνου αὐτοῦ ἱεροῦ, ἀλλὰ καὶ ἐνδύει αὐτοῦ: δι' ἐνδυμάτων καθαρῶν καὶ καινούργιων, ὧν τὸ ἀντίτιμον, (διότι πάραυτα τὰ πωλοῦσιν οἱ εὐεργετούμενοι, ἵνα μὴ τὰ λερώσωσι), ψυχαγωγῆ αὐτοῦ: ἔστω καὶ ἐπὶ μικρὸν, διότι τοῖς παρέχει τὴν εὐάρεστον εὐκαιρίαν νὰ χαρτοπαίξωσιν ἢ νὰ κρεπαλώσιν, μεθ' ὁλας τὰς ἀπαγορεύσεις τῶν τοιούτων διασκεδάσεων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων.

Τὸ μόνον ὑπερσφρονίζει τοὺς ἐγκληματίας κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἐιδημάτων, εἶναι ἡ

μόνωσις, εν μέτρω, ή εργασία, ή κοινή δι-
αιτα και ουχι ή κατ' άρεσκείαν, ή αυστηρά
άπαγόρευσις του καπνίσματος και των λοιπών
διασκεδάσεων, ή ομοιομορφος ένδυμασία, ή πε-
ριβεβλημένοι να πορεύονται εις τας ανακριτικάς
κλπ. αρχάς και τδ ξύρισμα της κεφαλής και ι-
δίως του μύστακος των άρειμανίων όπλοφόρων
μας, όπερ θ' αναγκάζη πολλάκις αυτόν να υπο-
βάλλωνται επί μακρόν εις έκουσίαν φυλάκισιν, ο-
σάνκις, καταδικαζόμενοι λ. χ. εις ολιγόμικρον φυ-
λάκισιν και ύφιστάμενοι τήν άπόλειαν του έπι-
μελώς τρεφομένου και στρεφομένου μύστακος αυ-
τών, θ' άπολύωνται πριν ή ο μύσταξ αυτών ανα-
λάβη τήν προτέραν αυτού εύκλειαν. Το τε-
λευταϊον τουτο δύναται να τεθē εις ένεργείαν και
άπό τουδε, χωρίς ν' αναμένωμεν τήν άνοικοδόμη-
σιν φυλακων του νέου συστήματος.

Ταύτα εν παρεκβάσει.

Η τοπική διοίκησης και οι δημόται

Πολλοί απευθύνουσιν εις τδ γραφεϊον ημών τδ
έρώτημα, διατι ένθ' η ημετέρα πόλις περιήλθεν εις
άξιολάκρον κατάστασιν υπό τήν έποψιν της το-
πικής διοικήσεως καθόλου, δεν έλέγχωμεν αυτήν
ώς πρότερον και ως εις άλλας περιστάσεις ήσο-
νος άθλιότητος, έκφράζουσι δ' επί τούτω τήν ά-
πορίαν αυτών. Τη άληθειά έχουσι δίκαιον οι δια-
πορούντες επί τη έλλείψει δημοσιογραφικου έλέγ-
χου, προκειμένης καταστάσεως πραγμάτων, χει-
ροτέρας της οποίας δεν έγνώρισεν ο τόπος ποτέ
μέχρι τουδε. αλλά δεν πρέπει να λησμονώσιν ότι
τά άριστα και τά χειρίστα των πραγμάτων δια-
φεύγουσι τον έλεγχον. ως επί των τελειοτέρων
συστημάτων ο έλεγχος είναι περιττός, ούτω και
επί των άχρειοτάτων ή κατάρκισις είναι άνωφε-
λής και άδύνατος. άνωφελής μόν, διότι όταν τά
πράγματα περιέλθωσιν εις τδ έσχατον όριον της
άταξίας, της φαυλότητος, και της έξαχρειώσεως
εις ουδέν θέλει συντελέσει. άδύνατος δέ, διότι ο-
ταν τά πράγματα σφάλλωσιν εν πάσι και καταρ-
ρέωσιν πανταχόθεν και διεφθάρωσιν καθόλου, ο
έλεγχος δεν γνωρίζει πόθεν ν' αρχίση και πού να
τελειώση. όπότεν μάλιστα οι διέποντες τά πρὰγ-
ματα εκείνα είναι αδιάρθρωτοι και τδ χειρίστον
άνικανοι να διορθώσιν.

Είς τδ σημεϊον τουτο περιήλθωμεν ένταύθα υπό
τήν έποψιν της τοπικής διοικήσεως. άφ' ενός παν-
ταχού άθλιότητος, έγκατάλειψις και έξαχρειώσεως,
άφ' έτέρου ουδαμου πρόνοιας προς θεραπείαν και
άνόρθωσιν των κακώς κειμένων. Τι θέλουσι να
κάμη εις τήν κόλασιν ταύτην ο τύπος, και πόσον
ήθελεν επιδράσει ο έλεγχος αυτού επί άρχόντων
οτινες έπαθον πρό πολλού άναίσθησαν τελείαν;
Ίδου ο λόγος δι' εν, μ' όλην τήν άθλιότητα του
τόπου, ο τύπος παρ' ημίν τερει σιγήν περί της
τοπικής διοικήσεως, παραλείπων τδ έαυτου καθ-
ήκον. Να καταδείξη ο τύπος τήν άθλιότητα ή-
τις ύπάρχει παρ' ημίν, να δείξη τους άνθυγεινούς
π. χ. θρους, ύφ' ους βιοδύμεν, τους κινδύνους ύφ'
ους διατελούμεν, τήν ρυπαρότητα των οδών των
πλατειών, τήν άλλην αυτών αξιολάκρον κατά-
στασιν, τήν άταξίαν εν ταϊς άγοραϊς, τας παρα-
βιάσεις όλων των άστυνομικων διατάξεων, τον
τραμπουκισμόν οστις διέπει τά πάντα, τήν δια-
φθοράν των ήθών κλπ. είναι έργον μάταιον, διότι
ουδεις άρνεϊται παρ' ημίν τήν κατάστασιν ταύ-
την, ουδ' αυτοι οι ύπεύθυνοι αυτής. Να έκτρα-
γωδήση ο τύπος τήν κατάστασιν ταύτην και να
καταδείξη τας συνεπείας αυτής προς τδ κοινόν;
και τουτο ήθελεν είναι έργον περιττόν, έφ' όσον
άποτενώμεθα εις κοινόν μη έχον ουδεμίαν συναί-
σθησιν των όρων ύφ' ους διοικείται και των συν-
θηκών ύφ' οις ζή.

Όπως τούς επί μακρόν ζώντας εις τελματώ-

δεις και νοσηρούς τόπους δεν εππραζουσι τα μι-
ασματα, ούτω και ένταύθα η χρονία κακοδιοίκη-
σις, κατέστησεν όλους ημάς άναίσθητους προς τας
συνεπείας αυτής, ήρχισαμεν δέ όλιοι να πιστεύω-
μεν ότι δεν είναι δυνατόν να διοικηθώμεν άλλως,
ή όπως διοικούμεθα: και έσυνειθίσαμεν να ζώμεν
ήσυχως και άπαθώς εν μέσω του διοικητικου τέλ-
ματος όπερ μάς περιβάλλει και μάς δηλητηριάζη.

Ου μόνον δέ εις τουτο περιήλθωμεν, αλλά τόσω
κατέστη ημίν οικειον τδ σύστημα έφ' ου διοικού-
μεθα, ώστε αισθανόμεθα έαυτούς εις άφόρητον
στενοχωρίαν, όπότεν κατά καιρούς καταβάλλη-
ται ένέργειά τις προς θελίωσιν των όρων της ύ-
πάρξεώς μας και έξανιστάμεθα κατ' αυτής, ως κατ'
έχθρικής δυνάμεως ήτις έρχεται να διαταράξη τήν
μακαρίαν ημών ήλιθιότητα.

Το κοινόν ένταύθα ουδέποτε είναι άπαθέστερον
και ήσυχώτερον παρ' όταν ή τοπική διοίκησης ά-
δρανή και άφίρη τά πάντα εις τήν τύχην των και
εις τήν έσχάτην άθλιότητα. Ουδεις τότε παραπο-
νεϊται. μήτε τά δημοσιογραφικά μήτε τά δικαστι-
κά γραφεία παρενοχλούνται τότε με τά παράπονά
μας με τας διαμαρτυρίας μας. οι διαχειριζόμενοι
δέ τας τοπικάς αρχάς, εισίν δι' όλους ημάς άν-
θρωποι άξιογάπητοι και χαριέστατοι και ουδεμίαν
παραλείπομεν ευκαιρίαν να εκδηλώσωμεν και προς
τούτους και προς τους άλλους τήν περι αυτών
γνώμη μας. Πότε δέ δυσφορούμεν κατά των δι-
αχειριζόμενων τοπικών τινά αρχήν π. χ. τήν άστυ-
νομίαν; όπότεν αυτή θελήση να επαναφέρη τήν
έκλειψασαν τάξιν να εφαρμόση τας άστυνομικας
διατάξεις, να καταστήση ήττον κινδυνώδεις τους
θρους της ύπάρξεώς μας. Άς τολμήση ο κ. Α-
στυνομος να επιτελέση τδ καθήκον του κατά τας
ύπαγορεύσεις των νόμων και θά ίδη ποίαν κατα-
γίδα θά έγείρη έναντίον του, πόσαι μνηύσεις θά
δοθώσι κατ' αυτού εις τήν Εισαγγελίαν, πόσα τη-
λεγραφήματα θ' απευθύνωσιν εις τδ Υπουργείον,
ποιας και πόσας έχθρας άτομικας και προσωπικας
θέλει δημιουργήση περί αυτόν. Τουτο μάς διδά-
σκει τδ παρελθόν και τδ παρόν. κατά τας θραχεί-
ας εκείνος χρονικάς περιόδους, καθ' οις ο τόπος ηυ-
τύχησε να έχη π. χ. καλήν άστυνομίαν, τά κατ'
αυτής παράπονα του νοήμονος και φιλονόμου κοι-
νού θροχληδόν έπιπτον εις τά δημοσιογραφικά γρα-
φεία, αι δέ μνηύσεις κατ' όρμαθους έπιδίδοντο εις τας
έισαγγελικάς γραφεία, όλιοι δέ έλυσμάνωμεν στά-
σιν έχθρικήν άπέναντι του τέρατος εκείνου άστυνό-
μου, οστις ήθελε να μάς θέσθ εις τήν τάξιν ης εί-
χόμεν λησμονήσει και αυτήν τήν ύπαρκίν. Έδην
ουδεις ταράσσει τήν γαλήνην των γραφείων μας,
ή τήν των Εισαγγελικων, ουδεις έρχεται να πα-
ραπονεθή επί τη καταστάσει ην οικτείρομεν, ή να
διαμαρτυρηθή κατά των ύπαιτιών αυτής. Τισημαι-
νουσιν όλα ταυτα δεν είναι ανάγκη να είπωμεν ή-
μεις. Είναι εντούτοις άληθές ότι ένίοτε έξεγείρεται
έν ημίν ή έπιθυμία να βλέπωμεν τήν εικόνα της
καταστάσεώς μας εν τφ τύπω καθ' ην στιγμήν
λαμβάνωμεν τον πρωϊνόν μας καφρόν: μέχρι του-
του έζικνεϊται ή ημετέρα άναίσθησια και ή ύπέρ ή-
μών αυτών και των τέκνων μας πρόνοια.

Ό τύπος δεν είναι αυτοτελής δύναμις ικανή
διά του έλέγχου ή της κατακρίσεως να μεταβάλλη
επί τδ θέλιον κατάστασιν σφάλλουσαν. ο τύπος
δύναται να επιδράση επ' αγαθόν επί της διοική-
σεως, όπότεν στηρίζεται επί όμορφόνου κοινού
φρονήματος και διερμηνεύη αυτό τδ φρόνημα εν
τη δημοσιότητι. Ο μάλλον εύσυνείδητος και νοή-
μων τύπος είναι λύρα άνευ χορδών, όπότεν δεν
είναι πιστή ήχώ δημοσιου φρονήματος πεφωτι-
σμένου και ένεργού. τοιαύτην λύραν κρούομεν και
ήμεϊς οι ένταύθα δημοσιογραφούντες και άπορον
είναι πώς ακόμη δεν τήν ήθαύσαμεν εις τήν πέ-
τραν της κοινής άδιαφορίας, να μη άποτελώμεν
δι' αυτής παράχορδον τόνον εν μέσω αρμονικής
συναυλίας της γενικής αναληγισίας.

Η κατάστασις ην οικτείρομεν δεν θά ύφίστατο
ένδ' δεν έστηρίζετο εις των πολιτών τήν άνοχήν,

να μη είπωμεν εις των πολιτών τήν άναίσθη-
σίαν. Τιποτε δεν δύναται ν' άντιστή εις του κοι-
νού τήν άποδοκιμασίαν, παρ' ημίν δέ ή άθλιότης
περί τήν τοπικήν διοίκησιν ύφίσταται διότι στηρί-
ζεται επί τήν ημετέραν άνοχήν ή άναίσθησίαν.
Άρκει να ρίψη τις βλέμμα άφ' ενός επί της ημε-
τέρας δημοτικής διοικήσεως και άφ' έτέρου επί
της άπαθείας μεθ' ης άνεχόμεθα αυτήν, να κρί-
νη περί του βαθμού της ημετέρας άνοχής. Όλοι εί-
μεθα κατά τδ μάλλον και ήττον συνένοχοι επί
τη καταστάσει ταύτη, εάν δε ένίοτε παραπονού-
μεθα κατ' αυτής, τδ πράτταμεν να άποκρύψω-
μεν τήν ημετέραν συνένοχήν.

Ό Έμπορικος Σύλλογος Πατρών «Βρωμής» άφ'
ης εισήχη εις τήν Βουλήν τδ περί καταργήσεως
των Διαφυλιών τελών νομοσχέδιον ηυχθήν ύπέρ
της έπιψηφισέως του, εν μακρόν δέ ύπομνήματι
διετύπως προς τήν Κυβέρνησιν και τήν Βουλήν
τήν περί του Νομοσχεδίου εκείνου γνώμη του. Μό-
νον όσον άφορά τδ διά του νομοσχεδίου όριζόμενον
ποσοστόν της δημοτικής φορολογίας έξέφρασε τήν
εύχην να μειωθεί, διότι έκρινεν αυτό ως υπερέχον
τδ συνήθεσ μέτρον της φορολογίας εκείνης. Ο Έμ-
πορικος Σύλλογος «Βρωμής» βλέπων ότι ή έπιψη-
φισις του Νομοσχεδίου αναβάλλεται επ' άόριστον,
έκρινεν να παρακαλέση και αυθις τήν Κυβέρνησιν,
να έπισπεύση τήν έπιψηφισίν του και προς τουτο
άπηύθυνε προς αυτήν τήν έπομένην αναφοράν.

Προς τον Κύριον Πρόεδρον του Υπουργικου
Συμβουλίου

Αθήνας

Εν Αθήραις τη 15 Μαΐου 1890.

Ό Έμπορικος Σύλλογος Πατρών «Ερμής»

Κύριε Πρόεδρε.

Ό Έμπορικος Σύλλογος Πατρών «Ερμής» άμα
τη ύποβολή εις τήν Βουλήν του Νομοσχεδίου
σπερι δημοτικών προσόδων δανείων και βαρών, υ
ένετείλατό μοι να διαβιβάσω ύμιν και τφ κυρίω
Πρόεδρω της Βουλής τήν εύχην περί έπιψηφισέως
του νομοσχεδίου εκείνου, συν τη παρακλήσει όπως
κατά τήν έπιψηφισίν του τροποποιηθ ή μόνον κατά
τδ ποσοστόν της δημοτικής φορολογίας, όπερ έ-
κρίνετο άνώτερον του συνήθους μέτρου αυτής.

Ό Έμπορικος Σύλλογος βλέπων μετά λύπησ
ότι μέχρι τουδε τδ Νομοσχέδιον εκείνο δεν ύπε-
βλήθη εις τήν ψήφον της Βουλής, ένετείλατό μοι
να παρακαλέσω και αυθις ύμάς, όπως έπισπεύη
ή έπιψηφισίς του και ούτω κληροδοτηθή εις τον
τόπον Νόμος, προωρισμένος να επιδράση ώφέλιμως
εις τήν ανάπτυξιν αυτού.

Τδ Σωματεϊον ημών, μετά έπισταμένην μελέ-
την του νόμου τούτου έσχημάτισε τήν γνώμην ότι
δι' αυτού καταρρίπτονται οι φραγκοί μεταξυ των
Δήμων του Κράτους και τδ έμπόρημα άπαξ φο-
ρολογηθέν και κανονίζον έφ' άπαξ τήν τιμήν του
μεταφέρεται ακωλύτως πανταχού του Κράτους, άν-
νευ της άδείας των δημοτικών εισπρακτόρων, άν
άρκετην πείραν έχει ο Έλληνικός λαός. Οι
προσέτι διά του όμοιομορφου της δημοτικής φορο-
λογίας του νομοσχεδίου καθίστανται ίσοι οι όροι
του συναγωνισμού μεταξυ των διαφόρων έμπορικων
κέντρων, οτινες ήδη διάφοροι κατά τόπους γνω-
ρίζομεν πόσον επεδράσαν επί τήν ανάπτυξιν δήμων
τινων του Κράτους: ότι ή βεβαίωσις και ή εισπρα-
ξις των δημοτικών φόρων, διά του Νομοσχεδίου ά-
νατίθενται εις ύπαλλήλους παρέχοντας πάσαν πί-
στιν περί τήν διαχείρισιν και έγγυήσεις ά-
ξιοπροεπυς διεξαγωγής της φορολογικής έργα-
σίας, εις τους τελωνειακούς ύπαλλήλους, οτι-
νες υπό ποικιλας έγγυήσεις διαχειρίζονται σπου-
δαιότατα του Δημοσιου συμφέροντα: προς δε και

ὅπως συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν κατασκευὴν ἰσθμοῦ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, προσδιοριζομένης ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς εἰς τὸ σχετικὸν ψήφισμά του τῆς 13 Νοεμβρίου 1888, διαβιβασθὲν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1889 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ἀχαΐας ὑπ' ἀριθ. 504. Ἐδάωσα θέν καλόν, συνεπέα παραστάσεων πολλῶν μελῶν τοῦ νομαρχιακοῦ Συμβουλίου καὶ πολλῶν συμπολιτῶν μου, τήμερον, οἷο τελοῦ μεν, οὕτως εἶπε, τὰ ἐγκρίνια τῶν συνεδριάσεων περὶ σιδηροδρομικῶν ἀντικειμένων, νὰ ἐπεθυμίσω εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ συστήσω πρὸς αὐτήν τὴν εὐχὴν τοῦ νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, διότι τῶντι ἴαν ἡ Κυβέρνησις μελετήσῃ, τῇ συνδρομῇ τῶν ἐιδημόνων τὸ ζήτημα τοῦτο, θέλει πεισθῆ, ὅτι μὲ τῶν σπουδαιοτέρων ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίαν γραμμῶν εἶναι καὶ ἡ συνισταμένη ὑπὸ τοῦ νομαρχιακοῦ Συμβουλίου.

ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ. Εἰπετέ μας παρακαλῶ τὴν γραμμὴν ταύτην.

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Αὕτη καθορίζεται ἐν τῷ συμπεράσματι τῆς προτάσεως τοῦ νομαρχιακοῦ Συμβουλίου τοῦ ὁποῖον ἀναγινώσκω. Ἐὰν παρακληθῇ ἡ Κυβέρνησις ὅπως προνοήσῃ περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς ἀπὸ Πατρῶν διὰ Τριποτάμων εἰς Τρίπολιν διὰ τῶν ἐξῆς σημείων. Ἀπὸ Πατρῶν διὰ τῶν δήμων Φαργῶν, Τριταίας, Λαμπείας, Πηνειῶν, Ὀλυμπίων, μέχρι Τριποτάμων, ἐκεῖθεν δὲ δεξιῶς τῷ ἀνόντι διὰ τῶν κοιλάδων τῶν Τριποτάμων, Βερσιφῆς, Δεχουνέα, Βεσινιά, Σκουπιά, Νάσια, Στρεψόδας, Χόβολης καὶ Φιλέικα μέχρι τοῦ Λάδωνος, καὶ ἐκεῖθεν διὰ Λεβαθίας μέχρι Τριπόλεως. Διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης θὰ συγκοινωνήσωσιν αἱ ἐπαρχίαι Λακεδαίμονος, Κυνοῦριας (διὰ Τριπόλεως) Μαντινείας, Γόρτυνος καὶ Καλαβρυτῶν μετὰ τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Ἠλείας. Ἐκ τῶν Καλαβρυτῶν θὰ συγκοινωνήσωσι μὲ τὰς Πάτρας καὶ τὴν Ἠλείαν οἱ εὐφορώτεροι καὶ πολυπληθέστεροι δήμοι Λευκασιῶν, Κλειτόριας, Καλλιφωνίας, Ἀροναίας, Πατῶν Ψωφίδος, ἐκ Γόρτυνος δὲ οἱ δήμοι Κλειτόρας, Νάσσους καὶ Ἐλευσίνοιο, καὶ ἐκ τῆς Ἠλείας οἱ δήμοι Λαμπείας, Πηνειῶν καὶ Ὀλυμπίων, πρὸς δὲ καὶ οἱ δήμοι Τριταίας, Δύμης καὶ Φαργῶν τῶν Πατρῶν. Διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης θὰ συνδεθῇ ὁ νομὸς Ἀρκαδίας μετὰ τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας, ἧτοι ἡ Τρίπολις μὲ τὰς Πάτρας ἀπ' εὐθείας.

ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ. Πόσων χιλιομέτρων εἶναι ἡ γραμμὴ ταύτη; Ὁ **ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.** Δέν ἐγένετο ἐπιστημονικὴ καταμέτρησις, ἀλλὰ βεβαίως δὲν εἶνε μείζων τῶν 100 χιλιομέτρων, ἀναντιρρήτως εἶνε ἡ σπουδαιοτέρα γραμμὴ καὶ ἡ πλουσιωτέρα διὰ τὴν ἔταιριαν, διότι αὕτη θὰ ἐκμεταλλευθῇ τὰς πλουσιωτέρας ἐσωτερικὰς τῆς Πελοποννήσου καλλιέργουμένας καὶ εὐφόρους πεδιάδας οἷο εἰσὶν αἱ τῶν Φαργῶν, κατάρυτοι ἐξ ἀμπέλων καὶ σταφυδίων, κατάρυτοι ἐξ ὕδατων καὶ ἐπιτηδεῖα εἰς πᾶσαν βλάστησιν καὶ παραγωγὴν, ἡ τῆς Τριταίας πλουσιωτάτη ἐκπαλαὶ καὶ αὕτη εἰς παραγωγὴν, αἱ εὐφορώταται ἐπίσης πεδιάδες ἀπὸ Τριποτάμων μέχρι Λάδωνος, αἵτινες καὶ σήμερον διὰ τοῦ πλεονάζοντος τῆς παραγωγῆς τῶν διατρεφουσίν πολλά ἐκ τῶν ὀρειῶν μερῶν τῆς Ἠλείας καὶ Γόρτυνος, ὁ παραγωγικώτατος εἰς σιτηρὰ δῆμος Ὁρχομενοῦ (Λεβιδίου) καὶ τέλος ἡ ὠραιότατη καὶ παραγωγικωτάτη πεδιάς τῆς Μαντινείας, διατρέφουσα ἄλλοτε ἐν ἑκατομύριων ψυχῶν ἡδὴ ὁ σῆτος τῆς Μαντινείας καὶ Λεβιδίου, μὴ δυνάμενος νὰ μεταφερθῇ εἰς Πάτρας, ἐνεκεν τῆς μεγάλης πρὸς μεταφορὰν δαπάνης, πωλεῖται ἐπιτοπιῶς εἰς εὐτελὴ τιμὴν, οὐ ἐνεκεν οἱ σιτηφόροι ἀγροὶ οὔτοι μένουσι ἀκαλλιέργητοι. Ἡ γραμμὴ αὕτη θέλει ὑπηρετήσῃ καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, ἧτις τὴν ἀνοιξίαν καὶ τὸ θέρος ἀκμάζει εἰς τὰ ἔθνη καὶ εἶθεν τῆς γραμμῆς ὄρη. Θέλει ἐκμεταλλευθῆ ἐπίσης καὶ τὰ δασικὰ προϊόντα, διότι θέλει διέρχεσθαι διὰ τοῦ ὄρους καὶ μεγάλου ὄρους τῆς Πελοποννήσου, τῆς Κάπελης, ἔχοντος πεντάκρον ἔκτασιν κατὰ

μῆκος καὶ τετράκρον κατὰ πλάτος, ἧτοι ἐμβαδὸν ἐξακκσίων περίπου χιλιομέτρων, ὅπερ δάρος φυλασσόμενον, δύναται νὰ κατασταθῇ ὁ στέφανος τῆς Πελοποννήσου ὡς ἦτο καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας, ὅτε οἱ Λαλαῖοι ἐκυρίαχον αὐτοῦ καὶ τὸ ὅποῖον σήμερον εἶνε εἰς τὴν διακρίσιν τοῦ τελευταίου χωροφύλακος.

Ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἡ προτεινομένη γραμμὴ καλεῖται ὑπὸ τοῦ λαοῦ Βασιλικὴ σιδηροδρομική, καθότι ὁλὴ ἡ δυτικὴ, μεσημβρινοδυτικὴ καὶ κεντρικὴ Πελοπόννησος μέχρι Πατρῶν διὰ ταύτης καὶ δύναται νὰ διορασθῇ ἡ κεντρικὴ ἀρτηρία τῆς Πελοποννήσου. Διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐνοῦνται τὰ δύο κέντρα ἡ Τρίπολις καὶ αἱ Πάτραι. Τὰ σμήνη τῶν ἐργατῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Κυνοῦριας, Μαντινείας, Γόρτυνης καὶ Καλαβρυτῶν δι' αὐτῆς θὰ κατέρχονται εἰς Πάτρας καὶ τὴν Ἠλείαν, ὧν καλλιέργουσι τὰς ἐκτεταμένας πεδιάδας, θὰ ἀναπτύξῃ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ κτηνοτροφία, αἷτινα ἤδη εὔρισκονται ἐν καταστάσει μαρasmus.

Θ. Π. ΔΗΑΙΓΙΑΝΝΟΣ. Εἶνε τῶντι ἀξία μελέτης ἡ γραμμὴ αὕτη.

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐν τῇ Κυβέρησιν, θελήσῃ νὰ μελετήσῃ τὴν γραμμὴν ταύτην, θέλει πεισθῆ περὶ τῆς μεγίστης χρησιμότητος αὐτῆς, ἐπίσης δὲ καὶ αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρίαι θέλουσι διακρίνει τὰς ὠφελείας ἀνωτέρας πάσης ἄλλης γραμμῆς.

Περιορίζομαι εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις σήμερον δι' ὧν ἠθέλησα νὰ θίξω τὴν προσοχὴν καὶ νὰ προκαλέσω τὴν μελέτην τῶν ἀρμοδίων, οἷτινες εὐχερῶς θέλουσι ἀνακαλύψει τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀπὸ πάσης τὰς ἐπόψεις σημαντικωτάτης ταύτης σιδηρᾶς γραμμῆς.

Ἀριθ. 455.

Τὸ Ἐμποροδικεῖον Πατρῶν.

Διὰ τὰ ὕτα.

Δεχόμενον τὴν προκειμένην αἴτησιν. Κηρύττει εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὸν Κωνσταντῖνον Φωτόπουλον κάτοικον Σουδενῶν. Ὀρίζει ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως τοῦ τὴν 19 Μαρτίου ε.ε.

Διορίζει προσωρινούς Συνδίκους τῆς πτωχεύσεως ταύτης τοὺς Ν. Γαζετόπουλον, Ἰωάν. Πούτζαν καὶ Γεώργ. Κοζάκον κατοίκους Πατρῶν καὶ Ἐισηγητὴν τὸν Ἐμποροδικὴν Χρ. Ἀναγνωστόπουλον.

Ὀρίζει ἡμέραν πρὸς συνέλευσιν τῶν δανειστῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀριστικῶν συνδίκων τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης.

Διατάσσει νὰ βληθῇ ὁ πτωχεύσας εἰς τὰς διὰ χρεῖς φυλακὰς καὶ τὸν ἀρμοδίον Ἐρηνοδικὴν νὰ ἐπιθέσῃ φραγίδας εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα μέρη.

Διατάσσει τὴν δημοσιεύσιν τῆς παρουσίης διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ὁ «Φορολογούμενος». Ἐπιβάλλει τὰ ἐξόδα καὶ τέλη εἰς ὄρος τῆς πτωχεύσεως.

Ἀπεφασίσθη ἐγένετο καὶ ἔδημοσιεύθη ἐν Πάτρας τὴν 24 Μαρτίου 1887.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ ὑπογραμματεὺς
Π. Τραμοντάνας **Α. Βενετάντες**

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν Πάτρας 17 Μαρτίου 1890.
Ὁ ὑπογραμματεὺς
(Τ. Σ.) Κ. Α. Γιαννόπουλος

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ κ. Ἀνδρ. Γεωργιόπουλου, κειμένῳ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Σπ. Στεφανοπούλου παρὰ τῇ πλατεῖᾳ Γεωργίου τοῦ Α', πωλεῖται Καπρὲς Γεμένικος γνησιώτατος πρωτοφανῆς ἐνταῦθα, πρὸς δραχ. 8 κατ' ὄκον.

Διδάσκαλος ἐντιθέστατος τῆς διπλογραφίας καὶ τῆς ἰταλικῆς γλώσσης, διδάσκει εὐμεθόδως ἀμφότερα ταῦτα τὰ μὲθόματα θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς. Οἱ βουλούμενοι νὰ διδασχῶσι καρποφόρως τὴν διπλογραφίαν ἢ ἰταλικὴν γλώσσαν, ἀς ἀποταθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Δημ. Φιλίππου.

Ὁικία ἀντισημειωτικὴ ἡμίψυλος εἰς τὴν συνοικίαν Ἀγίου Διονυσίου, ὁδὸς Ἀγίου Ἀνδρέου, πλησίον τοῦ στρατῶνος, ἔχουσα πέντε εὐρύχωρα δωμάτια καὶ πᾶν ὅτι χρειάζεται δι' οἰκογένειαν, ἐνοικιάζεται. Ὁ θέλων ζητεῖ πληροφορίας ἀπὸ τὸ συνεχόμενον Καρφενεῖον.

Ἐνοικιάζεται ἡ ἐν τῷ 22ῳ τετραγώνῳ καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγίου Ἀνδρέου μεγάλη οἰκία τοῦ Νικολάου Ἀσημακοπούλου, πρώην Χρήστου Ἀργυροπούλου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτῆτι.

Ἐνοικιάζεται ἐκτεταμένη εὐάερος ἐξοχικὴ οἰκία μετὰ μεγάλου ἐξώστου καὶ φρεατοῦ, κειμένη ἐν τῇ θέσει Ἐμονοδένδρι καὶ ἀπέχουσα ὀλίγα βήματα τῆς στάσεως Ρεῖτικα. Πληροφορία παρὰ τῷ ἰδιοκτῆτι Ἡλία Ἡλιοπούλῳ διαμένοντι ἐν τῇ ἀνωτέρω οἰκίᾳ.

Ἐν τῷ ἐν Κερκύρᾳ καταστήματι τοῦ ἀερίφωτος κατασκευάζεται ΠΗΣΑ ἀρίστης ποιότητος, πωλεῖται δὲ αὕτη εἰς τιμὰς συγκатаβατικὰς. Οἱ ἐπιθυμούντες νὰ λάβωσι πλειοτέρας πληροφορίας δύναται ν' ἀπευθινθῶσι πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ ρηθέντος καταστήματος Κύρ. Γεώργιος Τορρίνην.

Ζητεῖται παῖς ὑπηρετῶν εἰς οἰκογένειαν καὶ φοιτῶν εἰς σχολεῖον. Διευθυντὸς εἰς Χρ. Παναγόπουλον, Συμβολαιογράφον.

Ἐπισκεφθῆτε τὸ

A LA MENAGERE

(ὁδὸς Ἀγίου Νικολάου, ἀπέναντι οἰκίας Κρεμυδῆ)

Ἐἰς τὸ πληρέστατον τοῦτο ἐν τῇ πόλει Πατρῶν κατάστημα, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθανασίου Σ. Ἀθανασίου, πωλοῦνται ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς οἰκιακῆς καὶ μαγειρικῆς χρῆσεως, εἶδη ἀγχειοπλαστικῆς καὶ ὑαλοργικῆς βιομηχανίας, παντύσειδῃ σκεῦη ἐκ χρυσᾶλλου, πορτσελάνης καὶ λοιπά. Ἄτερα σκεῦη, πρὸς διακόσμην αἰθουσῶν καὶ τραπέζων, κλῖναι ὀρειχάλκιναι καὶ ὀρειχαλκομιγεῖ. Ὀργανα καὶ παιγνίδια πρὸς διασκέδασιν. Πολύφωτα δι' ἐκκλησίας. Ὀπλα κινεῖου καὶ στρατιωτικὰ, πιστόλια καὶ περιστροφή παντὸς εἶδους, βραπτομηχαναὶ δι' οἰκογενείας. Νιπτήρες πλήρεις εἰς διάφορα σχήματα καὶ πλείστα ἄλλα εἶδη, ἅπαντα εἰς λίαν συμφερόσα τιμὰς μὴ ἐπιδεχόμενα συναγωνισμόν.

ΟΙΝΟΣ ΜΕΛΑΣ

PITINITHS

Τῆς περισηνῆς ἐσοδείας ἀρίστος, πωλεῖται ἰδιῶς Ἀραχμῆ Ι.
Ἐἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγίου Νικολάου καὶ ὑπὸ τὴν οἰκίαν Θεοχάρη οἶνοπωλεῖον τοῦ Τριανταφύλλου Παπατριανταφύλλου.